

Науковий
ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ

ЕСТАФЕТИ НА ПРИЗ «ЗНК»

ЖІНКИ:

1. Хімічний факультет — 7 хв. 32,2 сек.
2. Фізичний факультет — 7 хв. 55,4 сек.
3. Філологічний факультет — 8 хв. 07,0 сек.
4. Біологічний факультет — 8 хв. 25 сек.
5. Факультет іноземних мов — 8 хв. 39 сек.
6. 2-а команда філфаку — 8 хв. 55 сек.
7. Географічний факультет — 9 хв. 16 сек.
8. 3-я команда філфаку — 9 хв. 30 сек.
9. Механіко-математичний — неявка.
10. Історичний факультет — неявка.

ЧОЛОВІКИ:

1. Фізичний факультет — 7 хв. 00,0 сек.
2. Історичний факультет — 7 хв. 13,2 сек.
3. Механіко-математичний — 7 хв. 15 сек.
4. Біологічний факультет — 7 хв. 24 сек.
5. Філологічний факультет — 7 хв. 25 сек.
6. Географічний факультет — 7 хв. 42 сек.
7. 2-а команда філфаку — 7 хв. 47 сек.
8. Хімічний факультет — 7 хв. 47,2 сек.
9. Факультет іноземних мов — неявка.

(Докладніше про естафету — на 2—3 стор.)

БАЖАНІ ГОСТИ

Хімічний факультет шефтує над крекінг- заводом і однією з школ. В школі у нас за традицією працював I курс. Студенти успішно справилися із своїми завданнями. Особливо великим авторитетом і повагою користуються у своїх вихованців В. Дьоміна і Т. Юзефпольська. Весь вільний час віддавали вони роботі з пionерами, організовували читання цікавих книг, пionерських газет, журналів, готували пionерські збори, лаяли ледарів і прогулочників.

Дружба студентів із робітниками крекінг- заводу міцніє з року в рік. Хіміки давно шефтують над цим заводом. В цьому році ми намагалися ще більше зміцнити ці зв'язки. Наши студенти регулярно читали в гутожитку заводу лекції, в основному на хімічні теми: «Сокровища из отбросов» (Кальницька), «Про виведення п'яти» (Панчук), ряд лекцій про Ломоносова. Ми намагалися, щоб жодна цікава подія на факультеті, жодний захід не пройшов без участі наших підшefін. До всіх свят ми готувалися разом. У всіх передсвяткових концертах добра половина номерів була наша. Особливо добре пройшов вечір, присвячений Дню Конституції. Валентин Дуденко прочитала лекцію, а потім силами університетської художньої самодіяльності був даний концерт. Робітники були задоволені концертом. «Приїздіть ще до нас», — запрошували вони.

А. ЮРАШ.

КУРСОВІ, КУРСОВІ...

Курсові роботи... Скільки з них зв'язано з розмов — на лекціях, на партійних і комсомольських зборах, на засіданнях і в буденному житті студентів. Викладачі нагадують про них на кожному кроці.

Теми курсових робіт розподіляються між студентами на початку навчального року, а захист їх проходить в квітні-травні. Здається, часу досить, щоб написати чудову курсову роботу, тим більше що викладачі готові в будь-яку хвилину допомогти кожному. Однак, на жаль, у нас буває так: студенти обирають теми, не поспішаючи, десь через місяць-два підбирають потрібну літературу, а потім все відкладають в довгий ящик. І лише коли підходять

строки захисту курсових, коли починають серйозно ставити питання в деканаті, лише тоді починається штурмовщина. Починається «курсова гарячка».

Якщо зробити статистичний підрахунок, то на істфакі на 5 квітня з курсовими приблизно така справа. Попереду іде перший курс: курсові, в основному, закінчені. А. Драгчук, І. Новицький, С. Новицький готовуються в найближчі дні захищати свої курсові роботи. На другому курсі до захисту готові А. Седа, І. Стеблюк, В. Ліщук, а останні підготували чернетки до перевірки. Третій курс теж не відстає. В основному закінчені чернетки, а В. Соловйов, А. Нехорощих, А. Березуцький, Г. Столляр готові до захисту.

Значно гірше з написанням курсових на четвертому курсі. Пригађаються комсомольські збори курсу в листопаді 1961 р. Це були не звичайні збори. На них було поставлене питання про строки здачі та захисту курсових. Після довгих і гарячих суперечок прийшли до однієї думки: курсові необхідно написати до нового року, тобто до початку зимової сесії, бо в другому семестрі на це не буде часу.

Ці строки давно минули. Студенти Л. Чорновал, Ю. Варбанець уже готові до захисту. А решта? В кабінетах і читальніх зустрінеш лише небагатьох із 4 курсу. Вони «штурмують». А інші запевняють, що пишуть, але ці запевнення не переконливі. Правда, останнім часом комсомольське бюро, староста курсу роблять спроби змінити становище. Сподіваємося, що сильний колектив 4 курсу не підведе їх.

Л. МАЙРОВ,

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За науково-бі

КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 12 (711)

П'ятниця, 13 квітня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

Мені хочеться вступити в розмову про комсомол, розпочату на сторінках газети статтею секретаря бюро фізфаку В. Балана. Я повністю згоден з думкою В. Балана, що основою всіх успіхів комсомольської організації є робота в комсомольській групі. Якими б досвідченими і ініціативними не були комітет комсомолу університету, факультетські бюро, але якщо робота в комсомольських групах не буде поставлена посправжньому, то на обличчях багатьох комсомольців ми будемо читати нудьгу, байдужість до всього. Саме група повинна зачепити кожного комсомольця до активної участі в громадсько-корисній роботі, знайти йому заняття «до душі». Ось чому робота групкомсорга — робота найпочесніша, найвідповідальніша. Але чи достатньо приділяється у нас уваги цій найважливішій ділянці комсомольського керівництва?

Ні! І ще раз ні! Правильно знаєте т. Балан, що в роботі групи багато чого залежить від комсорга. Це всім відома істина, яка не означає, проте, що від комсорга треба тільки вимагати. Його треба вчити і дуже багато вчити. Якби ця робота була у нас добре поставлена, то не згасли б так швидко комсомольські вогни, ні в Люді Безвежок, ні в Ольги Палладій, ні в багатьох інших комітетів на всіх без винятку факультетах. Та, на жаль, комітет комсомолу ділового навчання не організував, недостатньо проводили його і комсомольські бюро факультетів. Комітет комсомолу тільки два рази на рік збирав комсомольський актив та й то з порядком денном: «Підсумки та завдання...». А пройшли ці заняття так «цикаво», що, мабуть, кожен з комітетів разів із сто позіхнув, прикриваючи рот рукою, і, продовжуючи «надто уважно» слухати заготовлені промови, не один раз подивився на годинника... Отже, одним із головних завдань для

поліпшення роботи я вважаю організацію ділового, змістового наочення комсомольського активу. Причому, головна увага повинна бути спрямована саме на навчання групкомсоргів.

Газета ставить запитання: «Як зробити комсомольську роботу цікавою і змістовою?». Це питання дуже широке. Я хотів би сказати тільки про одне. Треба якомога швидше виживати нудьгу з комсомольської роботи, передбудовувати роботу по-новому, в сучасному дусі. Перш за все слід відмовитись від застарілих методів ведення комсомольських зборів. Адже в багатьох випадках майже нічим не відрізняються збори профсоюзіні, комсомольські, партійні. На них майже завжди говорять про «підсумки» та «завдання». І досвідченні, з стажем, комсомольці майже точно можуть сказати наперед, в якому порядку і про що на них буде говоритись. Комсомольські збори, на мою думку, повинні бути тільки тематичними. І якщо тема буде підібрана вдало, з врахуванням інтересів комсомольців, якщо вона зачепить кожного за живе і викличе жваву дискусію, то виступ кожного комсомольця і буде його «самозвітом», як це пропонує зробити В. Балан, тоді не буде в них потреби.

Зраз в комсомольських організаціях закінчується звітно-виборна кампанія. Від того, як вона буде проведена, залежить дуже багато. На історичному факультеті проведена велика робота по зміцненню комсомольського активу групи. Ми відмовились від згубної практики — всі «вершки» приберігати для роботи в бюро КСМ факультету, а в групах обирати «з тих», що залишаються, бо масштаби, мовляв, менші.

В цьому році в керівництво комсомольськими групами обрані кращі комсомольці: А. Низов, Н. Белінська, О. Вдовиченко, К. Ракуленко, І. Стеблюк, І. Проценко, В. Курохта, А. Маковеєнко, Р. Пар-

фонова, М. Щуровський, Т. Магдалевич та інш. І результати цього позитивного явища видно одразу ж — роботу в групах вони починають з дійсно комсомольським запалом.

Одним з недоліків у комсомольській роботі я вважаю також той факт, що за різних обставин в комсомолі склалася своєрідна правляча «олігархія» — їх з року в рік обирають, бо вони мають «великий досвід», часто не відрізняючи, чи то досвід добре говорити з будь-якого приводу, чи досвід цікавої, змістової роботи, досвід вмілого підходу до кожного комсомольця. Думаю, що треба уважніше вивчати кадри і сміливіше висувати енергійних, ініціативних комсомольців, не звертаючи уваги на їх малій «стаж керівної роботи».

Ненормальне є таке становище, коли одна особа займає декілька посад: вона є секретарем бюро, і член комітету, і член райкому і т. д. Досвіду комсомольської роботи повинні вчитись якомога більше студентів.

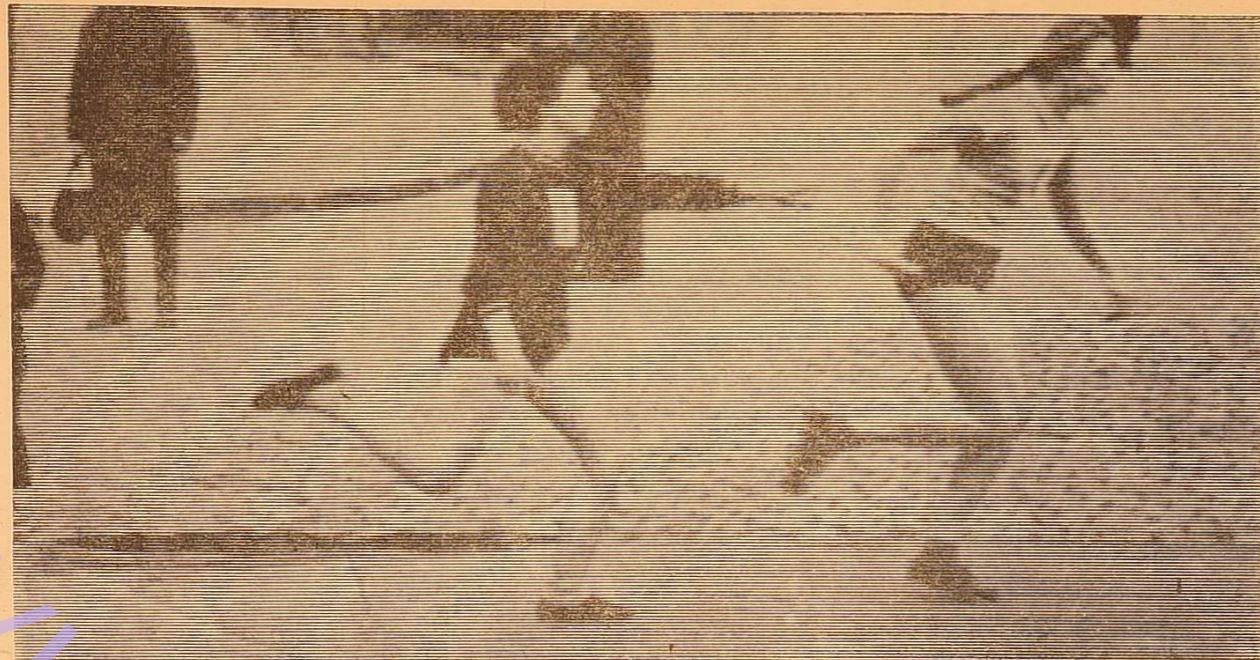
Г. МОРОЗ,

КОНКУРС НА КРАЩУ СТІНГАЗЕТУ

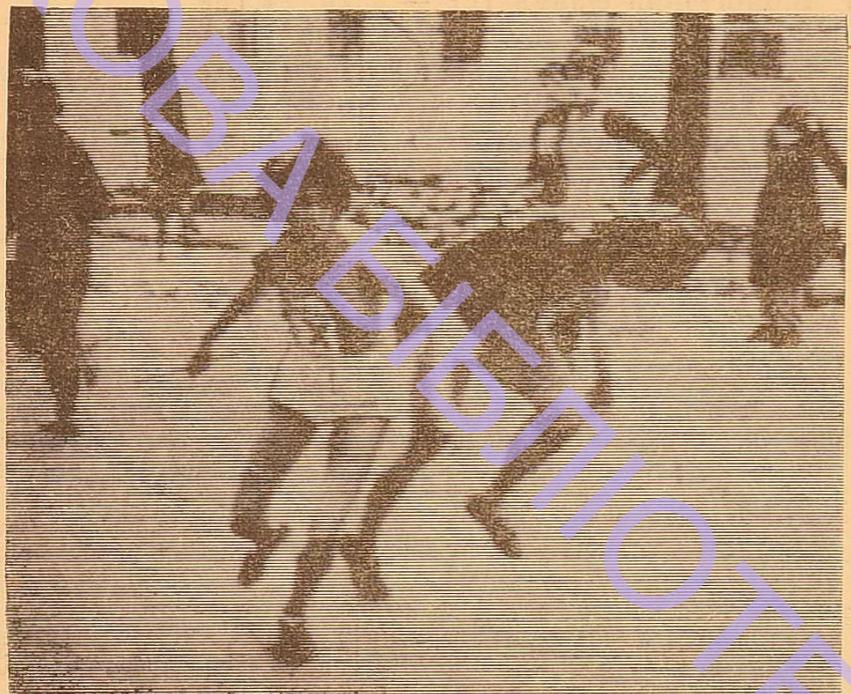
Партком, ректорат, профком, комітет ЛКСМУ та редакція газети «За наукові кадри» оголошують конкурс на кращу стінгазету, присвячений 50-річчю «Правди».

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОНКУРС

1. Кожна редколегія подає на конкурс всі газети з 1 вересня 1961 р. (три газети для широкого огляду) разом з гумористично-сатиричними додатками.
2. Огляд відбувається з 20 квітня по 5 травня 1962 року.
3. Вимоги до газет такі:
  - а) Глибоке і широке висвітлення партійного, комсомольського, профспілкового життя; учебової, наукової, культурно-масової, спортивної та інших форм роботи.
  - б) Різноманітність жанрів.
  - в) Висока культура мови.
  - г) Художнє оформлення.
  - д) Періодичність випуску.
  - е) Участь редколегії в роботі газети «За наукові кадри». Редколегії газет, які займуть I—III місця, нагороджуються почесними грамотами.

І зупинився зачарований перехожий...

НА ПЕРШОМУ

Зліва чути команду: «Внимані!.. Марш!!!». Ось уже затупотіли, вириваючись вперед, фігури спортсменів. Перші 200 метрів... Попереду — Анатолій Дугаренко (біофак), біжить впевнено, сильно, легко. Для нього уже стало традицією передавати паличку першим. Саша Юр'єв іде другим, за ним, відірвавшись на 2—3 метри, ідуть М. Тимашов (філфак) і В. Марченко (мехмат).

Міський сквер. Чисто підметені алейки, стрункі клени... Іх, ма-

бути, кожний із нас не помітив... Залишилось 60—70 метрів до кінця 1 етапу. Всі помітно видихались. А момент вирішальний. Уже тут в деякій мірі вирішується питання: хто кого? І тут Л. Готовський (історик) обходить трох і передає паличку другим. В естафеті важливий кожний етап, але від 1 етапу дуже багато залежить.

Це повністю підтвердилося успішним виступом істориків.

М. ТИМАШОВ.

Легко, з великим відривом фінішує хімік Л. Вержбицька.

А от хлопцям-хімікам важче (фото справа внизу). Але ні в кого з них не виникло сумки: зійти з дистанції — і залишити факультет без заліку

А. Я. Луполовер чимось схильованій.

У цьому номері вміщено фотодокументації Г. Еліави, К. Ляльчука, М. Соколянського, В. Соломонова, А. Станчева.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

СТОР. 2, 13 КВІТНЯ 1962 р.

НА ПРИЗ „ЗНК“

Є болільники й серед деканів. Перед стартом вони хвилюються не менш, ніж бігуни.

ТРИ БІЛІ СМУЖКИ

8 квітня в лекгобалетичному світі відбулось 2 визначні події: в Парижі — крос на приз газети «Юманіт», і в Одесі — естафета на приз газети «За наукові кадри».

Розмітку траси зробили французи. До початку змагань всі — і глядачі, і учасники — вивчали 3 білі смужки на мостовій — лінії старту для жінок, старту для чоловіків, фінішу. Навколо цих трьох полосок — найбільше розмов. Хто і як? Починаються спогади:

— А от 3 роки тому я тримав пальто на 3-му етапі...

— А ось, коли біг Олексій Іванов...

— А ось, коли Староверський...

— А ось...

Староста духового оркестру В. Хильниченко підходить до головного судді:

— Олександре Лукичу, останніх двох трубачів забирають на етап! Грати нема кому!

Олександр Лукич відмахується відходить, а оркестр потихень-

ЦИФРИ І ФАКТИ

Дівчата-хіміки встановили новий рекорд університету, показавши найкращий за 11 років проведення естафети час — 7 хв. 32,2 сек. Час переможниць минулої естафети (команди фізфаку) — 7 хв. 38,2 сек.

У жіночому забігу брали участь 8 команд. Також 8 команд чоловіків змагались за почесний приз.

Розрив між першою та восьмою командою у жінок дорівнює 2 хвилинам, а у чоловіків — 47 секундам.

Сенсаційною подією було те, що один з найспортивніших факультетів — мехмат — не виставив жіночої команди (не дивно, що ми не бачили на естафеті ні представників деканату, ні членів партбюро мехмату). Не виставили жіночої команди й історики, а факультет іноземних мов — чоловічої команди.

За загальним підрахунком найкраще виступили фізики, які завоювали перше місце серед чоловіків і друге місце — серед жінок. Час чоловічої команди фізиків — рівно 7 хвилин.

Вимпел за масовість завоювали філологи, які виставили 3 жіночі та 2 чоловічі команди,

ку реве: «Задоба у нас така...» Багато турбот у оркестру.

Підтягаються декани і парторги факультетів. Ось розмовляють Д. І. Поліщук і О. В. Богатський, хвилюються А. І. Позігун, стурбовані І. О. Одинцов і Я. Я. Нейдорф. Небагато хлопців на факультеті іноземних мов. Досить одному підвести товаришів... А він таки підвів, це Веселков, студент І курсу. І хороша команда не може бігти.

Декан філфаку І. М. Дузь раніше забороняв собі місце в колясці мотоцикла, він бачив усю трасу і після закінчення естафети очевідно ділиться враженнями:

— Здорово бігла Н. Угрік. Зразу видно — майстер. А філологи? Філологи залишились вірними собі, 2 призи взяли: грамоту за 3 місце у дівчат і вимпел за масовість...

Закінчується церемонія нагородження. Опускається флаг. Розходяться люди, і білють лише полоски з цифрами... З часом вони зітрутися. А в наступному році їх знову відновлять.

НАШ КОР.

Що це за люди? Кого це вони виглядають? Адже бігунам ще рано фінішувати... Не зрозуміли? Вони виглядають Олексія Івановича Козирєва. Але даремно: зав. кафедрою фізвиховання так і не з'явився на естафету.

ПЕРША ВЕСНЯНА

Біля оперного театру.

Легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри» завжди була однією із найбільших спортивних подій університету. 10 етапів естафети давали можливість не тільки виявити кращу команду, але в деякій мірі оцінити шанси університету на першості міста з легкої атлетики, яка має згодом відбутися. Естафета — своєрідна суперечка кращих сил прихильників «королеви спорту».

Змагання в естафеті відзначаються особливою специфікою: перемогу тут приносять лише зусилля всього колективу, елемент випадковості майже повністю виключається, а окремі, справді геройчні зусилля прима-спортсменів рідко приносять бажані наслідки. Успіх приносить не лише техніка і добра фізична підготовка, а, мабуть, також — величезне бажання перемогти, прагнення першим пристигнути до фінішу естафетну паличку.

Вперше за багато років естафета була проведена навесні. І в цьому є свої переваги: по-перше, легкоатлети змогли зробити останню контрольну перевірку на порозі спортивного літа; по-друге, проведення естафети восени часто зауважала погана погода. Непогано

було б цю традицію закріпити. Є рапція, по-моєму, проводити ці змагання кожної весни в першу неділю квітня.

...Неділя 8 квітня. Біля входу до головного корпусу по вул. Петра Великого панує звичайна передстартова метушня: бігають учасники, розшукаючи «своїх», збоку дає останні настанови хіміків іх спортивний шеф А. Я. Луполовер, організаторів змагань хвилюють чисто практичні питання проведення естафети. І хоч в цей день погода не особливо балувала учасників та численну армію болільників, у всіх у них радісний, піднесений настрій. Однак що це? До мене підходить Люда Бабенкова, учасниця команди геофаку:

— Ти знаєш, із всієї команди прийшло лише 8 чоловік, — ледве не з сльозами на очах говорить вона.

Я прекрасно розумію її. Люда — чудова спортсменка, вона дорожить інтересами колективу, важко

рив між лідерами і основною групою був настільки великий, що уже задовго до фінішу питання переможців ні в кого не викликало сумнівів. Л. Вержбицька, яка бігла останньою, збільшує розрив до 130 метрів. Фініш! Стрілки секундомірів показують 7 хв. 32,2 сек. Встановлено перший рекорд змагань! Другим і прийшли спортсменки фізичного факультету, третіми — філологи. Команда-переможниця виступала в складі: Ж. Шестопалова, Н. Угрик, В. Дуденко, С. Любарська, Т. Саврасова, Л. Вержбицька, А. Гребеніцька, Т. Галка, С. Ганчо, В. Косякова.

Окрім першим успіхом, хіміки непроти були закріпiti успіх і результатами чоловічої команди. Однак одного бажання мало. Це підтвердилося на першому десятку метрів. Біг повів біолог А. Дугаренко. Все ж біологам так і не вдалося стати лідерами. До п'ятого етапу цей почесний обов'язок взяли на себе математики. Але скоро і вони вимушенні були по-

Безумовно, переможці (особливо дівчата) заслуговують похвали. Дуже приємне враження спровадяє біг Н. Угрик, Л. Вержбицькою, Г. Мацаренка, А. Варзековою та іншими. Честь їм і хвала! Насторожує інше. Час других і третіх команд-призерів на 20—30 сек. відрістє від кращого часу. Звідси висновок: значна перевага переможців порівняно з іншими командами — не стільки ознака їх сили, скільки ознака слабості переважної більшості учасників. Дійсно, чи можна говорити про спортивну боротьбу, якщо інтервал між переможцями — фізиками і колективом, який зайняв останнє місце, становить майже хвилину. Недивно, що майже всі вакантні місця в збірній університету з легкої атлетики займають фізики і дівчата-хіміки. Пасинок — нелюба дитина. Це слово поступово зникає із нашого лексикону. Але я згадав його, коли вирішив торкнутися питання розвитку легкої атлетики на таких факультетах, як географічний, історичний, філологічний. Багато, дуже багато потрібно зробити на цих факультетах, щоб в майбутньому легка атлетика стала тут спортом № 1.

НА ПРИЗ „ЗНК“

Отже, проведено чергову естафету, проставлено всі результати, кращих із кращих нагороджено кубками, грамотами, до графіків записано нові цифри. Попереду велике спортивне літо. Щасливих стартів, друзі!

Ю. ЛАРЮШИН.

залишатися спокійною, коли бачиш, що дехто байдуже ставиться до своїх обов'язків.

Забігаючи наперед, скажу, що відсутні Г. Токарев, Г. Ценцур, Л. Молтасар так і не прийшли, а Л. Бабенковій і В. Кузнецової довелося бігти 2 етапи. Випадок безпрецедентний в історії змагань!

Рівно об 11 годині звучить команда стартера, і представниці 7 факультетів починають боротьбу на першому етапі. З перших же метрів вперед виривається студентка 1 курсу факультету іноземних мов Вітебська, але на вул. Ласточкина вперед виходять хіміки. Боротьба по суті йшла лише за дальші місця, так як зусиллями Н. Угрик, Т. Галки, С. Любарської та інших дівчат, які виступають в збірній університету, роз-

ступитися перед сильною командою фізиків. На 6-му етапі за команду фізиків біг член збірної університету А. Варзеков. Він швидко виходить вперед, а потім навіть дозволив собі кілька разів озирнутися, сповільнюючи біг. З кожним наступним етапом команда фізиків збільшувала свою перевагу. Несподівано на друге місце вийшла команда істориків, яка до старту явно не ходила в фаворитах.

На третьому місці міцно закріпились математики. В такому порядку команди фінішували. Час команди-переможниці — 7.00 хв. За команду виступали: Г. Мацаренка, А. Варзеков, О. Юр'єв, М. Деревега, А. Золотко, В. Скороходов, М. Семенцов, В. Леуш, Я. Загильбом, Кулигін.

Хто кого?

Фінішують фізики.

Одна секунда — і кубок переходить з рук в руки.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 13 КВІТНЯ 1962 р.

З КОМСОМОЛЬСЬКОЮ ПРЯМОТОЮ

Різко, з комсомольською прямою і принциповістю говорили на звітно-виборних комсомольських зборах першокурсники істфаку. А їм було про що говорити. Комсогр курсу Н. Скриль не справилася із своїм комсомольським дорученням. Недобросовісно поставилась вона до виконання обов'язків комсорга. Н. Скриль не була прикладом для комсомолців ні в праці, ні в навчанні, ні в комсомольській роботі. А останнім часом і зовсім пустила роботу на самоплив, як висловилася сама Скриль. Про це говорили на зборах виступаючі студенти: В. Антонов, В. Матковський, Л. Зінченко, Н. Бєлінська, В. Драчук та інші. Погано виконував обов'язки спортсектора В. Бачило, не на повну силу працював і академсектор О. Вдовиченко.

Комсомольці обрали до складу бюро нових комсомольців Н. Бєлінську, А. Низову, О. Вдовиченка та інші. Новообраний актив серйозно взявся за роботу з першого ж дня. Хочеться вірити, що вони, врахувавши помилки своїх попередників, зроблять все, щоб виправдати довір'я своїх товаришів.

Г. ЛОГВИНОВСЬКИЙ.

ВІДГУКИ НА ПРАЦІ НАШИХ ВЧЕНИХ

«...Тему роботи В. К. Абалакіна вважаю дуже вдало обраною... Ця робота є істотним внеском в сприйняття простору (т. 3, 4, 9). Д. Г. Елькін розробив ряд цікавих методичних прийомів, за допомогою яких йому вдалося показати важливі значення рухових і вегетативних компонентів, а також роль мови в сприйнятті часу людиною. В його дослідженнях велика увага приділялась вивченю рефлекторної природи сприйняття фізіологічним механізмам сенсорних процесів.

Проф. Л. ПЕРЕК,
(Астрономічний інститут
АН ЧССР).

«...Роботами В. А. Крата, Д. Я. Мартинова, В. П. Цесевича, М. І. Чудовичева, А. М. Шульберга та ін. було досягнуто нових успіхів у вивчені затемненіх змінних зірок... В. П. Цесевич та А. М. Шульберг виконали цінні дослідження з методики обчислювання орбіт затемнених змінних зірок з напівпрозорими і протяжними атмосферами».

(Проф. Б. В. Кухаркін
(Москва) — Оглядова стаття
в зб. «Астрономія в ССР
за XXX лет», стор. 279).

Виписка з резолюції засідання Комісії 42 Міжнародної Астрономічної Спілки (МАС), що відбу-

лось 18 серпня 1961 р. в м. Берклі на XI Конгресі МАС:

«...Комісія оголошує свою подяку за важливі послуги, зроблені МАС, д-ру Хафферу, д-ру Мерріллу, д-ру Сахаде, д-ру Шнеллеру, д-ру Шульбергу...».

«...Так, теорія визначення елементів орбіт та інших характеристик, зірок, що затемнюють одну змінну (типу Алголя) після робіт С. М. Блажка була удосконалена в численних роботах В. П. Цесевича (Одеса), Д. Я. Мартинова (Казань) і В. А. Крата (Пулково)...».

(Б. А. Воронцов-Вельямінов — «Очерки астрономии в ССР», 1960, стр. 165).

«...Двохтомний «Курс лекций по истории Германии, Франции, Англии и США» — результат багаторічної діяльності К. Д. Петряєва. ...Хоч соціально-економічним проблемам в «Курсі» приділено не так вже багато місяця, К. Д. Петряєв уникнув характерного для багатьох учебникових посібників з історії схематизму у висвітленні складних економічних питань. На добре підібраному матеріалі автором вдало розкриті специфічні риси економіки кожної країни, з'я-

совані причини цієї своєрідності, сприйняття простору (т. 3, 4, 9). Д. Г. Елькін розробив ряд цікавих методичних прийомів, за допомогою яких йому вдалося показати важливі значення рухових і вегетативних компонентів, а також роль мови в сприйнятті часу людиною. В його дослідженнях велика увага приділялась вивченю рефлекторної природи сприйняття фізіологічним механізмам сенсорних процесів.

(Доц. Ленінградської Вищої партійної школи І. І. Кривогуз, доцент ЛДУ С. А. Могилевський).

«Кафедра нової історії Тбіліського державного університету, обговоривши «Курс лекцій...» доц. К. Д. Петряєва, вважає, що цей учбовий посібник являє собою цінний внесок в учбово-наукову літературу з історії нового часу взагалі, з історії другого періоду зокрема».

(Доктор історичних наук, професор Г. Г. Жорданія).

Огляд статей із спеціальних психологічних питань ми почнемо з робіт, присвячених вивченю відчуттів. Ряд статей на цю тему було опубліковано Д. Г. Елькіном.

Перш за все слід відзначити досить грунтовний огляд радянських праць з проблемами відчуттів і сприйняття, опублікованих ним у збірнику «Радянська психологічна наука за 40 років» (т. 8).

Добре відомі фундаментальні дослідження Д. Г. Елькіна в галузі сприйняття часу, а також

А. В. Запорожець і В. П. Зінченко, ж. «Вопросы психологии», № 1, 1960 р.

«...Що ми розуміємо під словом «душа»? Чи мислять тварини? Що становить собою навіювання і гіпноз, ілюзії та галюцинації? Чи можна читати думки на відстані?

На ці і багато інших питань дає глибоку відповідь брошюра проф. Д. Г. Елькіна «Загадки психичної життя».

Книжка багато в чому допомагає вчителям біології...».

(Т. Жарченко, директор інституту удосконалення вчителів, С. Векслер, методист. «Комсомольське плем'я», № 85, 1961 р.).

ВОНА НЕ ПОТРЕБУЄ ПІДТРИМКИ

А фіша обіцяла вечір: «Мораль. А Молодь. ХХ століття». Приходьте, посперечаемося». Прийшли. Багато чого почули. Зокрема, таку розмову в вестибулі:

— Там уже закінчилось?
— Ні.
— А чого ж ти пішов? Нецікаво?
— Безпредметна балаканіна. І сперечаяться лише на сцені.
— Але ж ідея вечора цікава. І организатори старалися...

— Знаю сам, що старалися...
— А як реагує аудиторія?
— Сидять. Чекають, що «щось буде».

А в залі:
На просcenіумі — декілька чоловік: артисти, викладачі, студенти. Вони обмінюються нечутними репліками, час від часу виступають. Ведучі намагаються зав'язати розмову із публікою.

Ведучий: На питання «Які якості ти найбільше ціниш улюбімій людині?» є і така відповідь: «В жінці — слабкість». Можливо, товариші, хто-небудь прокоментує відповідь?

Мовчання.

Юнак із залу: Я вважаю, що це слабкий чоловік любить в жінці слабкість, а сильному подобається сила.

Ведучий: Так, але тут мається на увазі не така слабкість, не фізична слабкість, а така слабкість...

Записка із залу: «1) Що

таке жіночість? 2) Чи буде властиве жінкам майбутнього кокетство?..» Далі чуємо монолог одного із ведучих про кокетство (з репліками із залу) і монолог другого ведучого про жіночність. Просить зал висловитись з цього приводу. Дають 10 сек.; 10 секунд пролітають, як сон — зал мовчить, чекає, що щось буде. Дехто виходить із залу. Інші — на сцену:

— Ось ми тут говоримо про людську культуру.

Нарешті-то. Ось тепер зрозуміло, навіщо була потрібна дискусія про жіночу слабкість.

Зaproшені студійці розігрують оповідання С. Гродзенської «Ліс-сабон». Ми знаємо багато творів Стефанії Гродзенської. Одні вдалися автору, інші — ні. Більш пусті і пошлувате оповідання важко було у ній відшукати.

В дискусію про жіночність по-своєму, оригінально вступає актор-декламатор. Він читає вірші Щипачова із циклу «Любовью дрожить умите». Коли артист, різко підвищивши голос, на нотці батальньонного командира викриє «Любовь с хорошей песней схожа, а песню нелегко сложить!!!» — хочеться стати по стойці «струнко» і відчеканити: «Так точно, нелегко!»

Зал все чекає «чогось». Але ведучі закінчивають. Про це повідомляють ведучі, і зал пустіє. На сцені пожвавлення. Організатори задоволені. Останнє і примусило нас написати. Товариші, невже проблеми моралі ХХ століття обмежуються питаннями «жіночності», «слабкості», «кокетства», яким на вечорі було відведено найбільше часу? Звичайно, ваш задум цікавий, і вечори з таких тем варто проводити, але при підготовці врахуйте, що пошлість сама по собі досить живуча, вона не потребує підтримки.

Ю. МЕРКУР'ЄВ.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

Перемога за перемогою

В кінці березня збірна університету з баскетболу виступала в м. Харкові на змаганнях Міністерства вищої та середньої освіти. Всі команди були поділені на підгрупи. До нашої підгрупи вийшли команди Харківського та Одеського політехнічних інститутів. Оайдів зустрічі ми провели порівняно легко і виграли з непоганим рахунком: 69:20 (ХПІ), 73:39 (ОПІ). Команди, які зайніли перші місця в підгрупах, вийшли в фінал. Нам потрібно було ще зіграти з командами Львівського та Одеського інженерно-будівельного інституту. У львів'янами ми виграли з перевагою в 30 очок, у киянок — 19 очок, у будівельниць Одеси — 4 очка.

Команди КПІ — чемпіонів минулого року — ми трохи побоявалися, але почали гру з єдиним прагненням — перемогти. І перемогли. Значно важче було перемогти одеситок. Будівельниці — наші суперники. Але і у них, хоч і з великими труднощами, нам вдалось вирвати перемогу.

А. КОНОВАЛОВА.

На фото: М'яч на штрафному майданчику команди ОДУ.
Фото Г. Еліави.